

AGENCJA BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO

Warszawa, dnia 31 października 2013 r.

P - 11224 /2013/RB

Egz. nr 1

Pan dr Adam BODNAR
 WICEPREZES ZARZĄDU
 HELSIŃSKIEJ FUNDACJI PRAW
 CZŁOWIEKA

W dniu 17 października 2013 r. do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, dalej: ABW, wpłynął wniosek Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, dalej: Fundacja, o udostępnienie informacji publicznej, obejmujący swoim zakresem dwadzieścia siedem pytań koncentrujących się wokół programu (systemu) służb amerykańskich umożliwiających pozyskiwanie danych informatycznych przetwarzanych w sieci Internet, funkcjonujący w opinii publicznej jako PRISM.

Na wstępie, jedynie tytułem przypomnienia, należy wskazać, iż Fundacja wystąpiła do ABW z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej z dnia 30 marca 2009 r. (nr 835/2009/AB/DP), w którym zwróciła się o podanie pełnych nazw – zarówno w języku polskim jak i angielskim – wszystkich tajnych porozumień o współpracy pomiędzy służbami specjalnymi Stanów Zjednoczonych a polskimi służbami specjalnymi, a także podanie podstawy prawnej zawarcia ww. porozumień oraz dat ich zawarcia. ABW zajęła wówczas stanowisko, które w dalszym ciągu podtrzymuje, iż żądane wówczas przez Fundację informacje nie mogą być udostępnione na zasadach i w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej ze względu na przepisy ówczesnie obowiązującej ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych. Słuszność zaprezentowanego przez ABW stanowiska potwierdza teza wyrażona w wyroku WSA w Warszawie z dnia 19 listopada 2009 r. (II SA/Wa 1150/09), w którym sąd ten stwierdził, iż pytanie o podanie informacji na temat tajnych porozumień zawartych przez Służbę Wywiadu Wojskowego, bez względu na fakt, czy do ich zawarcia doszło czy też nie, zmierza do uzyskania informacji bezpośrednio mających walor informacji niejawnych, a zatem musi stanowić powód odmowy udzielenia informacji publicznej.

W świetle powyższego, udzielenie przez ABW odpowiedzi na pytania nr: **14, 15, 21** (stanowi powtórzenie pytania nr 14), **22** oraz **23** nie jest możliwe.

W dalszej kolejności należy podkreślić, iż na mocy art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. nr 29, poz. 154, z późn. zm.), dalej: ustawa o ABW oraz AW, ABW zapewnia m.in. ochronę środków, form i metod realizowanych zadań oraz zgromadzonych informacji. Natomiast o zasadach udzielania informacji na temat szczegółowych form prowadzonych czynności operacyjno- rozpoznawczych oraz stosowanych w związku z ich prowadzeniem środków

i metodach, stanowi art. 39 ustawy o ABW i AW. Na mocy tego przepisu Szef ABW może udzielić zezwolenia na udzielenie informacji, o której mowa powyżej, ale wyłącznie na wniosek uprawnionych podmiotów i w związku z prowadzeniem postępowań wymienionych w art. 39 ust. 4-6 ustawy o ABW i AW. Tymi uprawnionymi podmiotami są m.in. sąd i prokuratura, zaś podstawą do udzielenia informacji są prowadzone przez nie postępowania karne o przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu.

W świetle tego, co przestawiono powyżej, udzielenie przez ABW odpowiedzi na pytania nr: **11, 13, 17, 18, 20, 26** oraz **27** nie jest możliwe.

Jednakże należy w tym miejscu podkreślić, iż w zakresie działań podejmowanych przez ABW w obszarze ochrony korespondencji osób pełniących najważniejsze funkcje w Państwie, są zadania realizowane przez ABW w ramach współorganizacji Sieci Łączności Rządowej, o której mowa w przepisach rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania działalności telekomunikacyjnej w Sieci Łączności Rządowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 177, poz. 1192) Zgodnie ze wskazanym aktem prawnym, Szef ABW pełni rolę „Organizatora SLR-N”, odpowiadając za zapewnienie warunków techniczno – organizacyjnych oraz eksploatacyjnych niezbędnych do utrzymania systemu. Ponadto, zgodnie z przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych, ABW prowadzi procedury akredytacji systemów teleinformatycznych służących do przetwarzania informacji niejawnych. Przykładem inicjatywy podjętej przez ABW, mającej na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony informacji niejawnych, było stworzenie w 2009 r. systemu bezpiecznej komunikacji CATEL, którego infrastruktura posłużyła do zbudowania systemu Sieci Łączności Rządowej – Niejawnej (SLR-N).

W odniesieniu do pytań nr: **7, 8, 9** oraz **10**, ABW informuje, iż po 6 czerwca 2013 r. nie miały miejsca spotkania bądź rozmowy telefoniczne kierownictwa ABW z przedstawicielami administracji Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, które dotyczyłyby programu PRISM.

Co do pytań nr: **3** oraz **4** przedmiotowego wniosku, ABW wskazuje, iż informacja na temat prowadzonego przez amerykańską Agencję Bezpieczeństwa Narodowego (NSA) programu PRISM pochodzi ze źródeł otwartych.

W odniesieniu do pytań nr: **12** oraz **16** stwierdzić należy, iż ABW nie dysponuje informacjami o pozyskiwaniu przez amerykańską Agencję Bezpieczeństwa Narodowego (NSA) informacji o Prezesie Rady Ministrów RP, jak również nie udostępnia jej danych.

Analiza pytań nr: **2** oraz **24** wskazuje, iż wymagają one doprecyzowania przez wnioskodawcę. Z aktualnego brzmienia ww. pytań nie wynika, o jakie podstawy prawne do działania amerykańskiej Agencji Bezpieczeństwa Narodowego (NSA) na terytorium Polski chodzi – ustanowione przez polskie, amerykańskie prawo, czy może procedury NATO, jak również o jakie propozycje służb amerykańskich lub amerykańskiej administracji, o których miałaby wiedzieć ABW, pyta wnioskodawca.

Pomimo, że treść pytań nr: **6** oraz **25** nie kwalifikuje odpowiedzi na nie do zakresu informacji publicznej, to ABW uprzejmie jednak informuje, że podstawy działania Agencji określone są w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.), która nie przewiduje tego typu rozwiązania, zaś co do możliwości przekazywania przez operatorów

P-11224/2013/RB

Egz. nr 1

telekomunikacyjnych danych telekomunikacyjnych, to zamknięty katalog podmiotów uprawnionych do ich otrzymywania zawiera art. 179 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.).

W związku z pytaniem nr 19 wypada wskazać, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o ABW oraz AW do zadań Agencji Wywiadu, a nie ABW, należy zapewnienie ochrony kryptograficznej łączności z polskimi placówkami dyplomatycznymi i konsularnymi oraz poczty kurierskiej.

W odpowiedzi na pytanie nr 1 należy zauważyć, iż w przypadku powzięcia przez ABW informacji o nielegalnym zbieraniu informacji w stosunku do członków Rady Ministrów RP, ABW jest zobowiązana, w zakresie swojej właściwości, podjąć przewidziane prawem działania, mające na celu rozpoznanie zagrożeń oraz ewentualne ściganie sprawców przestępstw.

Odnosząc się zaś do pytania nr 5, ABW informuje, iż nie została sporządzona na rzecz ABW analiza (opinia) prawna dotycząca zgodności programu PRISM z polskim porządkiem prawnym. Jednakże na kanwie tego pytania ABW uprzejmie przypomina, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych opinie prawne sporządzone przez organ administracji publicznej posiadają walor informacji publicznej tylko wówczas gdy zostały opracowane w celu realizacji określonego, konkretnego zadania publicznego (vide: wyroki NSA z 16 czerwca 2009 r., sygn. akt I OSK 89/09 i z dnia 13 stycznia 2011 r., sygn. akt. I OSK 1855/10), zatem zadane pytanie było poza przedmiotem regulacji jaką jest ustawa o dostępie do informacji publicznej.

DYREKTOR
Biura Prawnego
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
płk Dariusz MEDALA
radca prawny

Wykonano w 2 egzemplarzach
Egz. nr 1 – wnioskodawca
Egz. nr 2 – a/a
Wyk. 9916